

4. Článok 1 bod 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/96/ES z 20. novembra 2006, sa má vykladať tak, že:
- ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá spätnásobuje sumu paušálnej dane, ktorá sa platí za prevádzkovanie hracích automatov v herniach a ktorá navyše zavádza pomernú daň z tej istej činnosti, nepredstavujú „technické predpisy“ v zmysle tohto ustanovenia a
 - ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktoré zakazujú prevádzkovanie hracích automatov mimo kasín, predstavujú „technické predpisy“ v zmysle uvedeného ustanovenia, ktorých návrhy musia byť predmetom oznámenia uvedeného v článku 8 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice.
5. Článok 56 ZFEÚ má za cieľ priznať práva jednotlivcom takým spôsobom, že ich porušenie členským štátom, a to aj v dôsledku legislatívnej činnosti tohto štátu, zakladá právo jednotlivcov na získanie náhrady škody, ktorá vznikla v dôsledku tohto porušenia, od tohto členského štátu, pokiaľ je uvedené porušenie dostatočne závažné a medzi týmto porušením a utrpenou škodou existuje priama príčinná súvislosť, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.
6. Články 8 a 9 smernice 98/34, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/96, nemajú za cieľ priznať práva jednotlivcom, takže ich porušenie členským štátom nezakladá právo jednotlivcov na získanie náhrady škody, ktorá vznikla v dôsledku tohto porušenia, od tohto členského štátu na základe práva Únie.
7. Skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava sporná v konaní vo veci samej, sa týka oblasti, ktorá patrí do právomoci členských štátov, nemá vplyv na odpovede na otázky položené vnútroštátnym súdom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. júna 2015 – Association médicale européenne (EMA)/Európska komisia

(Vec C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Arbitrážna doložka — Zmluvy Cocoon a Dicoems uzavreté v rámci šiesteho rámcového programu v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností prispievajúcich k vytvoreniu Európskeho výskumného priestoru a k inovácii (2002-2006) — Nezrovnalosti — Neoprávnené výdavky — Výpoveď zmlúv)

(2015/C 270/12)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Association médicale européenne (EMA) (v zastúpení: A. Franchi, L. Picciano a G. Gangemi, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: S. Delaude a F. Moro, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Gullo, avocat)

Výrok rozsudku

1. *Odvolanie sa zamieta.*
2. *Association médicale européenne (EMA) je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 129, 28.4.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 11. júna 2015 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-256/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Články 9, 73, článok 78 prvý odsek písm. a) a článok 79 prvý odsek písm. c) — Zdaniteľný základ — Zahrnutie výšky poplatkov za používanie podzemia, ktoré uhradí obciam spoločnosť s koncesiou na distribučnú sieť zemného plynu, do základu dane pre DPH, ktorá sa uplatní na poskytnutie služby touto spoločnosťou spoločnosti poverenej obchodovaním so zemným plynom)

(2015/C 270/13)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 1, článok 73, článok 78 prvý odsek písm. a) a článok 79 prvý odsek písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty treba vykladať v tom zmysle, že výška poplatkov, akými sú tie v konaní vo veci samej, ktorú na základe používania verejného majetku obcí platí obciam spoločnosť, ktorá má koncesiu na distribučnú sieť zemného plynu, a ktorú táto spoločnosť následne prenesie na inú spoločnosť, ktorá obchoduje so zemným plynom, a táto potom na konečných spotrebiteľov, má byť zahrnutá do základu dane pre daň z pridanej hodnoty uplatniteľnej na poskytnutie služieb prvou z týchto spoločností tej druhej podľa článku 73 tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 303, 8.9.2014.